

Отгов. редакторъ : **Прот. Дим. Андреевъ**
Помощ. редакторъ : **Ап. Харизанова**

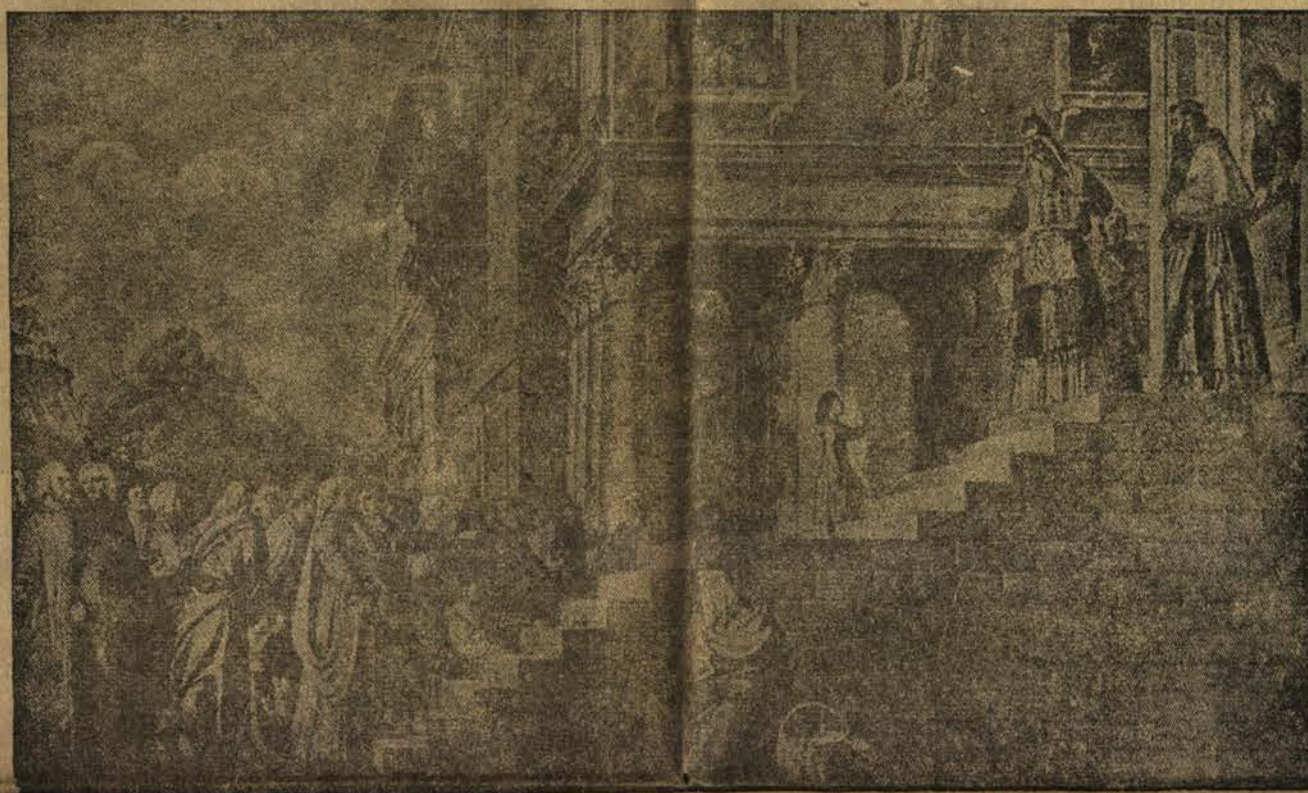
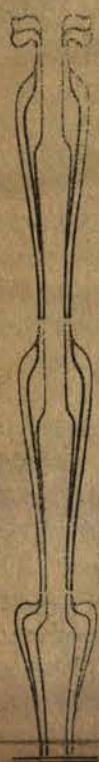
„Божия гласъ“ излиза съ благословението на Н. Ви-сокопреосвещенство Св. Варненски и Преславски митрополитъ г. г. Йосифъ на всѣко първо число отъ месеца презъ учебната година.

ЕПАРХИЙСКИ ДУХОВЕНЪ ЛИСТЪ
за учен. отъ Прав.-Христ. д-ва при прогимназиитѣ.

Урежда
редакционенъ комитетъ.

Год. абонаментъ 10 лева.
Единъ брой 1 левъ.

ВЪВЕДЕНИЕ БОГОРОДИЧНО

Въведение въ храма

Всѣки празникъ добива значението си, когато бжде осмисленъ, когато празнуването му се свърже съ замисъла на дадено събитие. Такова едно събитие, чествано отъ православната българска младежъ, е празникътъ „Въведение въ храма Господень на пресвета Дева Мария“ отъ нейнитѣ праведни родители Йоакимъ и Ана. Света Дева, три годишна, е трѣбвало да изпълни обещанието на своитѣ родители да се посвети на служба Богу. Предъ входа на Иерусалимския храмъ тя е била посрещната отъ първосвещеника Захария, който я въвелъ въ Свята Святихъ на храма, достъпно мѣсто за първосвещеника единъ пѣтъ въ годината. Това събитие православната родолюбива българска младежъ е избрала за примѣръ на подражание, за изворъ на вдъхновение. Чиста и невинна, съ святи пориви тя бързо изкачва стъпалата на живота, облѣхана отъ диханието на светостта и подъ покрива на родната си църква. Нейниятъ празникъ е празникъ на равномѣтка на изминало време, какво е постигнала и съ свѣтлоангелски ликъ да продължи къмъ святилището на църковни и народни съкровища.

Православната българска

младежъ въ този день, приобщена съ тайнитѣ Христови, получава благодатта на своя Спасителъ, Който е нейнъ закрильникъ отъ всѣкакви посегателства и злостворства. Тя знае, че Нейниятъ закрильникъ — Господъ Иисусъ Христосъ — е посочилъ възможния възходъ на съвършенство съ страшната нравствена повеля: който съблзани одного отъ тия малкитѣ, които вѣрватъ въ Мене, за него е по-добре да му наденатъ водениченъ камъкъ на шията и да го хвърлятъ въ морската дълбочина. Съ търпение и любовъ, чистота и нѣжностъ по примѣра на Святата Дева, Православната младежъ въ безпиренъ стремежъ се готви да влѣзе въ живота за радостъ и утеха на своитѣ родители и полза на родината си.

Днесъ е пристѣпъ къмъ изпълнение на Божието благоволение и предвѣстие за спасението на чловѣцитѣ: Дева тържествено се явява въ Божия храмъ и на всички предвѣзвестява Христа. Нека и ние грѣмогласно да ѝ извикаме: Радвай се изпълнение на Създателятото за насъ промишление.

Тропаръ за Въведение Богородично.

Печатница : Свѣтлина : Варна

ПО КОЙ ПѢТЬ?

Всѣки човѣкъ както и всѣки народъ подготвятъ сами своето бждеще. Какво ще бжде то, бждещето на хората и на народитѣ, зависи отъ тѣхното настояще. То е винаги резултатъ, плодъ на настоящето. — „Каквото си постелилъ, на такова ще легнешъ“ или „Каквото си дробилъ, таково ще сърбашъ“, казва народната мъдростъ. Какво значи това? — Щомъ човѣкъ самъ е ковачъ на своето бждеще, той ще преживѣе това, което си е пригответилъ. Ако ти, млади приятелю, като ковешъ бждещето си, последвашъ примѣра на пчелата и съ неуморенъ трудъ събирашъ блага въ твоята духовна съкровищница, ти си приготвяшъ добри сетини. Но ако те увлече съ примѣра си безгрижния шурець, който живѣе само за момента, само съ настоящето и за него, твоята съкровищница ще остане празна. Съ какво ще хранишъ ти тогава твоя духъ? Каква целъ ще му поставишъ? Какъ ще го подкрепишъ тогава, когато той литне да догонва идеала? — Всичко зависи отъ това, какво си пригответилъ на младини. Съ какво си напълнилъ своята съкровищница. А тя може да бжде пълна съ добродетели, или съ пороци. Изборътъ е свободенъ.

Примѣри има и отъ единия и отъ другия типъ хора. Порокътъ

е довелъ мнозина до калъта и тинята, а добродельта много други е възвисила.

— Какъвъ е твоятъ изборъ младежо?

— Азъ зная. Ти мечтаешъ за идеалното, за възвишеното, за нравствено красивото. Ти се отращавашъ отъ низкото, отъ духовно извратеното. Ти летишъ съ крилетѣ на твоята фантазия къмъ чистото, къмъ свѣтлото и гледашъ все нагоре. Твоята душа се опива отъ красотата на идеалитѣ. Но ти внимавай! Не забравяй, че ти живѣешъ не между звездитѣ, а на земята, че и порокътъ може да ти се представи въ красивата одежда на най-висшата добродетель.

— Тогава? Тогава ти и него ще обикнешъ и ще се стремишъ къмъ него. А той има това свойство, че никога не идва самъ. Непременно следъ себе си води и други. Тѣ се увеличаватъ бързо. — Виждалъ ли си ти нива обхваната отъ трясотата? И тя е била чиста. Нейната почва е била рохкава и плодородна. Но веднажъ вѣтърътъ донесълъ едно малко, розово, красиво коренче, което, щомъ паднало, се забило въ чистата почва. То било коренче отъ трясотата. И само следъ нѣколко години вече цѣлата нива е обхваната отъ хилядитѣ

(Следва на 2-ра стр.)